

Sygn. akt II CZ 60/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M.J., B.M. i R.W.
przeciwko E. Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2017 r.,
zażalenia powodów
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 20 kwietnia 2017 r., sygn. akt X Ga (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił na podstawie art. 370 w zw. z 373 k.p.c. apelację powodów od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 26 października 2016 r., sygn. IX GC (...) z tej przyczyny, że pełnomocnik powodów w wykonaniu zarządzenia z dnia 15 marca 2017 r. nie uzupełnił w całości braku formalnego apelacji, bo nadesłał pełnomocnictwo do reprezentowania powodów przed Sądem Okręgowym z pismem lecz nie złożył odpisów tych dokumentów do doręczenia ich drugiej stronie. Powołując uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r., III CZP 47/14 (OSNIC 2015 r., nr 5, poz. 59)

wyjaśnił, że art. 132 § 1¹ k.p.c. dotyczy również odpisu pisma zawierającego uzupełnienie braków formalnych apelacji, a o konieczności złożenia pisma z odpisem dla strony przeciwnej strona powodowa została pouczona.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie zarzucili bezpodstawne przyjęcie zawinionego niezrealizowania przez pełnomocnika skarżących treści wezwania o uzupełnienie braku formalnego apelacji i wnieśli o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wskazali żadnego przepisu postępowania, który miałby zostać naruszony przez Sąd drugiej instancji a argumenty zażalenia koncentrują się na twierdzeniu o nieprecyzyjnym sformułowaniu zarządzenia z dnia 15 marca 2017 r. i niezrozumiałym pouczeniu o obowiązku złożenia pisma z odpisem i pełnomocnictwa z odpisem bez zastrzeżenia rygору odrzucenia apelacji.

Brak formalny apelacji polegał na jej złożeniu przez pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym bez pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania powodów przed Sądem Okręgowym, a więc prawidłowe było wezwanie do jego złożenia pod rygorem odrzucenia apelacji. Pouczenie profesjonalnego pełnomocnika o konieczności złożenia odpisu pisma i odpisu pełnomocnictwa było zbędne wobec treści art. 89 § 1 zd. 1 k.p.c. nakładającego na pełnomocnika obowiązek złożenia pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej oraz treści art. 132 § 1¹ k.p.c. nakazującego złożenie odpisu dla strony przeciwnej pism procesowych wymienionych w tym przepisie. O ile mogła istnieć wątpliwość co do wykładni drugiego z wymienionych przepisów w zakresie obowiązku złożenia odpisu pisma uzupełniającego braki formalne wymienionych w nim środków zaskarżenia, nadzwyczajnych środków zaskarżenia oraz wniosku o zabezpieczenie przed powzięciem przez Sąd Najwyższy uchwały z dnia 17 lipca 2014 r., III CZP 47/14, o tyle po tej dacie wszelkie wątpliwości zostały usunięte. Błędne zatem doręczenie odpisu pisma uzupełniającego braki formalne w trybie art. 132 § 1 k.p.c. zamiast złożenia wymaganych przepisami odpisów pisma celem doręczenia ich przez sąd, nie może być skuteczne. Przypomnienie zaś pełnomocnikowi przez Sąd o obowiązkach wynikających z powyższych przepisów, aczkolwiek zbędne, nie może być kwalifikowane jako „chaos proceduralny”

lub nieprecyzyjne działanie Sądu, zwłaszcza w aspekcie niesprecyzowania ilości odpisów lub ich adresata, skoro przepisy nakazują złożenie odpisów dla strony przeciwnej.

Z tych względów zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw